

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ
ΤΗΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ – ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ – ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ
'Οκτώβριος 1971

1971-1
z.3

A
1971-1
c.3

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΣΥΜ
ΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΩΝ 150 ΧΡΟΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙ
ΚΗΣ ΜΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΑΥ
ΤΗΣ ΩΣ ΕΝΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΤΙΜΗΜΑ
ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΡΕ
ΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟΥΣ
ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Α Ι Θ Ο Υ Σ Α Α'

KRAZEISEN KARL (1794-1878)

1. Κωνσταντίνος Κανάρης	(λιθογραφία)
2. Νικόδημος	»
3. Γιακουμάκης Τομπάζης	»
4. Ἀνδρέας Μιαούλης	»
5. Νικηταρᾶς	»
6. Θεόδωρος Κολοκοτρώνης	»
7. Μακρυγιάννης	»
8. Γεώργιος Μαυρομιχάλης	»
9. Ἡ. Μαρκῆς Μιλαΐτης	»
10. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος	»
11. Ἀνδρέας Ζαΐμης	»
12. Γεώργιος Κουντουριώτης	»
13. Νικηταρᾶς	(σχέδιο)
14. Γεώργιος Καραϊσκάκης	»
15. Θεόδωρος Κολοκοτρώνης	»
16. Δ. Κολιόπουλος Πλαπούτας	»
17. Γεώργιος Κουντουριώτης	»
18. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος	»
19. Γιακουμάκης Τομπάζης	»
20. Ἀνδρέας Μιαούλης	»
21. Ἡ. Ιωάννης Πέτας	»
22. Ἡ. Ιωάννης Μακρυγιάννης	»
23. Γεώργιος Μαυρομιχάλης	»
24. Ἡ. Ιωάννης Μαυρομιχάλης	»

25. Ι. Μαρκῆς Μιλαΐτης (σχέδιο)
 26. Ἰωάννης Φιλήμων »
 27. Κωνσταντῖνος Κανάρης »
 28. Κωνσταντῖνος Νικόδημος »
 29. Κωνσταντῖνος Μπότσαρης »
 30. Ἀνδρέας Ζαΐμης »
 31. Ἀμπελάκι, 1827 (ἀδατογραφία)
 32. Αἴγινίτισσες, 1827 »
 33. Σπίτι στὴν Αἴγινα, 1827 »
 34. Ἰω. Πέτας, Ναύπλιο 1826 »
 35. Φοινικιά, Πόρος 1827 »
 36. Δημήτρης Μπότσαρης, Ζάκυνθος 1826 »
 37. Νησιώτισσες, Ἀμπελάκι 1827 »
 38. Σκηνὴ στὴν Αἴγινα, 1827 »
 39. Γυναικες στὸ πηγάδι, Ἀμπελάκι 1827 »
 40. Βουνοκορφὴ τῆς Ἡπείρου (ἐπάνω) — Τὸ Μπούρτζι τοῦ Ναυπλίου (κάτω) 1826 »
 41. Ἄγγλοι στρατιῶτες, Ζάκυνθος 1826 »
 42. Τὰ πλοῖα τοῦ Ἀγῶνος Σκαμπαβία καὶ Μίστικο »
 43. Κανονιοβολισμὸς τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος στὸν Πειραιᾶ »
 44. Κόρινθος »
 45. Τὸ πολεμικὸ πλοῖο «Καρτερία» »

46.	Τὸ δίκροτον «Ἐλλὰς»	(ὑδατογραφία)
47.	Τὸ δίκροτον «Ἐλλὰς» καὶ τὸ
πολεμικὸ πλοῖο «Καρτερία»	»
48.	Ἄγωνιστής	»
49.	Ο Γιάννης Γιαλούρης στὴν
Αἴγινα, 1827	»
50.	Οἰκογενειακὴ συγκέντρωση
Αἴγινα, 1826	»
51.	Ἡ μάχη τῆς Κορίνθου	(σχέδιο)
52.	Ἀκροναυπλία, 1826	»
53.	Γεώργιος Μαυρομιχάλης, 1826	»
54.	Πολεμιστὲς	»
55.	Ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος στὴν
Κόρινθο, 1827	»
56.	Αἴγινα, 1827	»

Ο KRAZEISEN, βαναρός ἀξιωματικός καὶ ζωγράφος, ἤρθε στὴν Ἐλλάδα ἀνάμεσα στὰ 1826 καὶ 1828 καὶ κατὰ τὴν ἑδῶ παραμονὴ του ἐσχεδίασε προσωπογραφίες ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπαναστάσεως καθὼς καὶ τοπία ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἐλλάδος. Τις προσωπογραφίες τῶν ἀγωνιστῶν τις ἔξεδωσε τὸ 1828 στὸ Μόναχο σὲ μεγάλο λεύκωμα. Ἀπὸ τὸ λεύκωμα τοῦτο εἶναι παρμένες οἱ 12 λιθογραφίες, (πίν. 1-12) τυπωμένες στὸ Λιθογραφεῖο τοῦ F. HANFSTAENGEL, ποὺ ἐκτίθενται ἑδῶ. Οἱ προσωπογραφίες - σχέδια (πίν. 13 - 30) ἔχουν γίνει κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ οἱ περισσότερες ἔχουν τὴν ἴδιόχειρη ὑπογραφὴ τῶν ἀγωνιστῶν, γι' αὐτὸς καὶ εἶναι μοναδικὲς στὸ εἶδος τους καὶ πολύτιμες. Τὰ σχέδια τοῦτα ἐκτίθενται γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἐλλάδα, ἐνῶ οἱ λιθογραφίες εἶναι γνωστὲς καὶ ἀπὸ πρίν.

Ἐκτίθενται ἐπίσης στὴν ἔκθεση τούτη καὶ θαυμάσιες ἀκουαρέλλες τοῦ ζωγράφου μὲ θέματα παρμένα ἀπὸ σκηνὲς τῆς ἡλληνικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἡλληνικοῦ ὑπαίθρου.

ΒΡΥΖΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (1814-1878)

57. Ἔλληνικὴ οἰκογένεια στὸ ὕπαιθρο (σχέδιο)
58. Γλέντι στὸ ναὸ τοῦ Ὀλυμπίου Διός »
59. Σχέδιο διὰ τὸν πίνακα «Τὸ Στρατόπεδο τοῦ Καραϊσκάκη» »

(Βιογραφία γιὰ τὸν ζωγράφο βλέπε στὴ σελίδα 8 τοῦ Καταλόγου)

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ ΚΩΝ)ΝΟΥ (1881-1943)

60. Βασίλειος Πετμεζᾶς, προτομὴ (μάρμαρο)
61. Ἄνδρεας Ζαΐμης » »

Ο Δημητριάδης γεννήθηκε στὴ Στενήμαχο τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Στὴν Ἀθήνα σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ 1903 ἔφυγε μὲ ύποτροφία γιὰ τὸ Μόναχο καὶ ἀπ' ἐκεῖ γιὰ τὸ Παρίσι οὗ παρέμεινε μέχρι τὸ 1930, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι γνωστὸς σὰν ὁ Δημητριάδης ὁ «Παριζιάνος». Ἐπηρεάστηκε στὸ ἔργο του ἀπὸ τὴν τέχνη τοῦ Ροντέν διατήρησε δμως πάντα τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παράδοση, γιὰ τὸ μέτρο καὶ τὴν ἀρμονία.

ΑΙΘΟΥΣΑ Β'

ΤΣΟΚΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ (1820-1862)

62. 'Ο Αγωνιστής (έλαιογραφία)

'Ο Τσόκος γεννήθηκε στή Ζάκυνθο και τά πρώτα του έργα φέρουν τά χαρακτηριστικά ένδος αύτοδιδάκτου, ένων άργοτερα έκανε σπουδές στήν 'Ιταλία. Τὸ 1845 ἐπαινεῖται γιὰ τὸ ζωγραφικὸ έργο του στήν 'Ιταλία και τὸ 1856 ἐκθέτει στήν μεγάλη 'Έκθεση τοῦ Πολυτεχνείου ἀξιόλογες προσωπογραφίες. Στίς προσωπογραφίες ἀγωνιστῶν και στίς σκηνὲς ἀπὸ τὸν 'Αγῶνα τοῦ 1821 δὲ Τσόκος διακρίνεται δχι τόσο γιὰ τὴν τεχνικὴ ἀλλὰ και τὴν λεβεντιά τῶν εἰκονιζομένων προσώπων και γιὰ μιὰ πρωτόγονη εἰκονιστικὴ τιμιότητα ἀπέναντι στὸ θέμα του.

ΒΡΥΖΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (1814-1878)

63. Προσωπογραφία Κολοκοτρώνη (έλαιογραφία)
64. Προσωπογραφία Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη »
65. 'Ο Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς εὐλογεῖ τὴ σημαία τῆς 'Επαναστάσεως στήν 'Αγία Λαύρα (1865) »
66. «'Υπὲρ Πατρίδος τὸ πᾶν» (1858) »
67. Τὸ στρατόπεδο τοῦ Καραϊσκάκη (1855) »
68. Πολεμικὴ σκηνὴ (1853) »

69. Ύποδοχὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος στὸ Μεσολόγγι (1861) (έλαιογραφία)
70. Προσωπογραφία Ἀναγνωστοπούλου »
71. Παρηγοριὰ (1847) »
72. Ξεκούρασμα μετὰ τὴ μάχη »
73. Τυφλὸς ἀνάπηρος τοῦ Ἀγῶνος »
74. Προσωπογραφία νεαροῦ ἀγωνιστοῦ (1838) »
75. Προσωπογραφία τοῦ γιοῦ τοῦ Ἀνδρούτσου »

Ο Βρυζάκης γεννήθηκε στή Θήβα ἀπό πατέρα ἀγωνιστή τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀνατράφηκε στὸ Ὀρφανοτροφεῖο τῆς Αἰγινας μαζὶ μὲ ἄλλα ὄρφανά παιδιά πεσόντων ἡρώων. Στήν Ἀθήνα μαθήτεψε στὸ νεοσύντατο Πολυτεχνεῖο, ἐπειδὴ δὲ εἶχε διαπρέψει σὰν σπουδαστής, πῆρε ὑποτροφία τοῦ Λουδοβίκου Α' τῆς Βαυαρίας γιὰ σπουδὲς ζωγραφικῆς στὸ Μόναχο. Ἐκεῖ στήν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν, μὲ δάσκαλο τὸν γνωστὸ Γερμανὸ ζωγράφο Ἰστορικῶν θεμάτων PETER VON HESS, ἐπιδίδεται ἀποκλειστικὰ στὴ ζωγραφικὴ μὲ θέματα ἀπὸ τὴν ἐποποιία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Τὸ 1848 ἔρχεται στήν Ἑλλάδα γιὰ νὰ μελετήσει τὶς ἴστορικὲς τοποθεσίες καὶ φυσιογνωμίες τῶν ἀγωνιστῶν γιὰ τὶς μεγάλες του συνθέσεις. Ἡ λεπτομερειακὴ καὶ ἐπεισοδιακὴ ζωγραφικὴ τοῦ Θ. Βρυζάκη βρίσκεται μέσα στὸ ἀκαδημαϊκὸ κλῖμα τῆς ἐποχῆς, ἔχει δμως συγχρόνως καὶ ἔνα λαϊκὸ αὐθορμητισμό, ποὺ εἶναι χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο τοῦ ἔργου του.

ΚΡΙΕΖΗ ΑΝΔΡΕΑ (1814 - 1880)

76. 'Ο Ναύαρχος 'Ανδρέας Μιαούλης (έλαιογραφία)

'Ο Κριεζής, γεννήθηκε στήν "Υδρα καὶ ἡταν γόνος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Κριεζήδων ἡ ὅποια τόσα πρόσφερε στὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821. Σπούδασε στὴ Γαλλία ζωγραφικὴ καὶ γυρίζοντας στήν Ἑλλάδα δίδαξε ζωγραφικὴ σὰν καθηγητὴς στὸ Γυμνάσιο τῆς Σύρου. 'Ασχολήθηκε κυρίως μὲ τὴν προσωπογραφία.

ΛΥΤΡΑ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ (1832-1904)

77. 'Ο 'Απαγχονισμὸς τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' (έλαιογραφία)

'Ο Λύτρας γεννήθηκε στήν Τήνο καὶ ἦταν γιὸς αὐτοδίδακτου ντόπιου γλύπτη. Νεώτατος μπαίνει στὸ Πολυτεχνεῖο δπου διαπρέπει μὲ καθηγητὴ τὸν Βαυαρὸ ζωγράφο L. THIERSCH. Μὲ ύποτροφία τῆς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου φοιτᾶ στὸ Μόναχο μὲ καθηγητὴ τὸν K. PILOTY. Γυρίζοντας στήν Ἑλλάδα τὸ 1866 διορίζεται καθηγητὴς στὸ Σχολεῖο Τεχνῶν τοῦ Πολυτεχνείου.

'Ο Νικηφόρος Λύτρας θεωρεῖται μαζὶ μὲ τὸν Γύζη, τὸν Βολανάκη καὶ τὸν Ἰακωβίδη ώς οἱ θεμελιωτὲς τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς τοῦ 19ου αἰώνα. 'Ο ίδιος ἐπηρέασε σὰν καθηγητὴς καὶ καθοδήγησε ἔνα μεγάλο κύκλο μαθητῶν του, ποὺ γίνονται καὶ οἱ πρῶτοι καλοὶ Ἑλληνες ζωγράφοι τῆς ἐποχῆς. 'Ολότελα διαφορετικὴ ψυχοσύνθεση ἀπὸ τὸν Γύζη, στρέφεται περισσότερο πρὸς θέματα παρμένα ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐλληνικὴ φύση, μὲ πηγαῖο αἰσθημα στὴν ἔμπνευση καὶ ἐλευθερία στὸ πλάσιμο τοῦ χρώματος.

ΒΟΛΑΝΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (1839-1882)

78. Ἡ ἔξοδος τοῦ πολεμικοῦ
«Ἄρης» ἀπὸ τὸ Νεόκαστρο (ἐλαιογραφία)
79. Πάρων, τὸ πολεμικὸ πλοῖο
τοῦ Ἀγῶνος »

Ο Βολανάκης γεννήθηκε στὴν Κρήτη καὶ σπούδασε στὸ Μόναχο, στὴν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν. Ἀρχισε τὴν καλλιτεχνική του δημιουργία σὰν τοπιογράφος, τὰ δὲ ἔργα τῆς ἐποχῆς αὐτῆς τὰ χαρακτηρίζει εναισθησία στὸ χρῶμα καὶ μία σχεδὸν ἐμπρεσιονιστικὴ ἀντίληψη στὴν ἀπόδοση τοῦ ἔξω κόσμου. Τὸ 1884 γυρίζει στὴν Ἐλλάδα καὶ διορίζεται Καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ο Βολανάκης γίνεται πιὰ ὁ ζωγράφος τῆς ἑλληνικῆς ναυτικῆς ζωῆς. Βαρκάρηδες, ψαράδες, τράτες, παραλίες, λιμάνια, ἴστιοφόρα. ἀποτελοῦν τὰ θέματα τῶν πινάκων του. Στὶς ναυμαχίες του ὁ Βολανάκης διηγεῖται τὴ δόξα τοῦ Ἑλληνα στὴ θάλασσα, συμπληρώνοντας ἔτσι τὴν πολύπλευρη παρουσία τῆς δραστηριότητας τοῦ Ἑλληνα ναυτικοῦ. Στὴν «Ἐξοδο τοῦ Ἄρεως» (πίν. 78) ὁ Βολανάκης παρουσιάζει τὴ γνωστὴ σκηνὴ τῆς ἔξόδου τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τῆς Ἐπαναστάσεως «Ο Ἄρης» ἀπὸ τὸν κόλπο τῆς Σφακτηρίας (Νεόκαστρον) σ' δλο της τὸ μεγαλεῖο, μὲ τὰ συγκεντρωμένα ἴστιοφόρα σὲ πλήρη πολεμικὴ δράση. «Πάρων, τὸ πολεμικὸ πλοῖο τοῦ Ἀγῶνος» (πίν. 79) εἶναι μιὰ λεβέντικη παρουσία πολεμικοῦ πλοίου μέσα σὲ μιὰ θαυμάσια γαλαζοπράσινη θάλασσα ποὺ τὸ ἀγκαλιάζει.

ΓΥΖΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (1842-1901)

80. Μετά τὴν καταστροφὴ τῶν
Ψαρῶν (ἐλαιογραφία)
81. Παιδομάζωμα »
82. Ἡ Δόξα τῶν Ψαρῶν (1896) (παστέλ καὶ
μολύβι)

Ο Γύζης γεννήθηκε στήν Τήνο και σπούδασε στὸ Πολυτεχνεῖο Ἀθηνῶν μὲ καθηγητὴ του τὸν Βαναρὸ ζωγράφο L. THIERSCH. Μὲ ύποτροφία τῆς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου φοιτάει ἀπὸ τὸ 1866 στήν Ἀκαδημία Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Μονάχου μὲ καθηγητὴ τὸν K. PILOTY. Τὸ 1872 ἔρχεται στήν Ἀθήνα και πραγματοποιεῖ μιὰ περιοδεία στήν Ἀνατολὴ τὸ 1873.

Κατὰ τὴν παραμονὴ του στήν Ἐλλάδα και τὸ ταξίδι του στήν Ἀνατολὴ ζωγραφίζει ἡθογραφικά και ιστορικά θέματα, τὰ τελευταῖα γεμάτα ἀπὸ δράματα παρμένα ἀπὸ τὴν ἐποποίία τοῦ 1821 και τὶς σκηνὲς τοῦ Ἀγῶνα. Στὸ ἔργο «Μετά τὴν καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν» (πίν. 80) δὲ Γύζης εἰκονίζει τὴν τραγικὴ περιπέτεια τῆς μεγάλης καταστροφῆς δεμένη τὴν ώρα ἐκείνη μὲ τὴ μοίρα τοῦ Ἐθνους. Τὸ ιερὸ σύμβολο τῆς «Δόξας» (πίν. 82) ζωγραφίζει δὲ Γύζης στὸ αὐστηρὸ πρόσωπο τῆς Κόρης, ποὺ γεμάτη δρμὴ και φρίκη γιὰ τὸ θάνατο, διασχίζει βουνά και ράχες «μελετώντας» και ἀποθανατίζοντας τὰ ὄνόματα τῶν «λαμπρῶν παλληκαριῶν». Είναι τὸ δράμα τοῦ ἔθνικοῦ μας ποιητῆ, τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, ποὺ ἐμπνέει τὸν «ζωγράφο τοῦ πνεύματος» Νικόλαο Γύζη. Στὸ «Παιδομάζωμα» (πίν. 81) εἰκονίζει μιὰν ἄλλην τραγικὴ σελίδα τῆς ἔθνικῆς μοίρας σὲ μιὰ θαυμάσια σύνθεση, δπου τὸ ἔντονο χρώμα πραγματοποιεῖ τὴν πρόθεση τοῦ ζωγράφου νὰ δώσῃ τὸ πάθος και τὴν τραγικότητα τῆς ἔθνικῆς γενοκτονίας.

ΡΟ·Ι·ΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (1867-1928)

83. Ἡ εὕρεση τοῦ νεκροῦ σώματος
τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε'
στὰ νερὰ τοῦ Βοσπόρου (ἐλαιογραφία)

Ο Ροΐλος γεννήθηκε στήν Αθήνα και σπούδασε στή Σχολή Καλών Τεχνών. Έν συνεχεία φοίτησε στήν Ακαδημία του Μονάχου, διπου ύπηρξε μαθητής του N. Γύζη. Τίς σπουδές του έξακολούθησε άργότερα στό Παρίσι. Όταν γύρισε στήν Ελλάδα διορίστηκε καθηγητής στή Σχολή Καλών Τεχνών. Μέσα στό πολύπλευρο έργο του ζωγράφισε και πολλές συνθέσεις με πολεμικά θέματα κυρίως του Ελληνικού-Τουρκικού πολέμου του 1897. Τό έργο ποὺ παρουσιάζουμε στήν έκθεση τούτη είναι μιὰ άπό τίς πιὸ δυνατές συνθέσεις του ζωγράφου.

ΔΡΑΚΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

84. Προσωπογραφία τοῦ Ἀγωνιστοῦ
Λυκούργου Κρεστενίτη (έλαιογραφία)

•Ο Δράκος ύπηρξε προσωπογράφος Αγωνιστῶν καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων τῆς ἐποχῆς. Οἱ πίνακές του, καμωμένοι μὲ πολλὴ ρεαλιστικὴ ζωντάνια, τὸν καταξιώνουν σὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς καλλίτερους λαϊκοὺς ζωγράφους μας.

ZATAMH N.

85. Ἡ ἔξοδος τοῦ «Ἀρεως» ἀπὸ τὸ
Νεόκαστρο (ἐλαιογραφία)

***Ο Ζατάμης γιὰ τὸν ὅποιο ἐλάχιστα πράγματα ξέρουμε, ὑπῆρξε λαϊκός ζωγράφος τοῦ 19ου αἰώνα.**

(ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ)

86. Προσωπογραφία τοῦ Ἀγωνιστοῦ Μπαλάφα (ἔλαιογραφία)
87. Προσωπογραφία Ἀγωνιστοῦ μὲ τὴν Ἀκρόπολη στὸ βάθος »
88. Προσωπογραφία Ἀναστασίου Τσαμαδοῦ »

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ ΚΩΝ)ΝΟΥ (1881-1943)

89. Ἀγωνιστὴς τοῦ '21, προτομὴ (μάρμαρο)
90. Ὁ Παπαφλέσσας » »

(Βιογραφία γιὰ τὸν γλύπτη βλέπε στὴ σελίδα 6 τοῦ Καταλόγου).

ΖΟΓΓΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (1903)

91. Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου (χαλκὸς)

Ὁ Ζογγολόπουλος γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὸ 1903. Σπούδασε γλυπτικὴ στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀργότερα βρίσκεται γιὰ μελέτες στὴ Γαλλία. Τὸ 1952-53 σπουδάζει στὴν Ἰταλία δπου γνωρίζει ἀπὸ κοντά τοὺς μεγάλους γλύπτες τῆς Ἀναγεννήσεως. Τὸ ἔργο ποὺ ἐκτίθεται εἶναι ἀπὸ τὸ μνημεῖο ποὺ στήθηκε στὸ Ζάλογγο γιὰ τὴ θυσία τῶν Ἡρωίδων τοῦ Σουλίου. Οἱ ἀπλοποιημένες σὲ διαδοχικὴ ἀνάπτυξη μορφὲς ὑψώνονται σὰν ὑπερκόσμιες ὁπτασίες μὲ ρυθμὸ καὶ μεγαλεῖο.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ
ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Χαράλαμπος Κούκης
Πρόεδρος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Χριστος Ἀχῆς
Διοικητὴς Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ : Ἀνδρέας Ἰωάννου

ΜΕΛΟΣ : Νικόλαος Νικολάου
Διευθυντὴς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν

ΜΕΛΟΣ : Ἐλλη Σούτσου
Δικηγόρος

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000011283

